

ת"פ 48334/10/10 - מדינת ישראל נגד ברק-יחיאל ונה

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 48334-10-10 מדינת ישראל נ' ונה
בפני כב' השופטת אורנית אגסי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ברק-יחיאל ונה

הנאשם

הכרעת דין

1. אודיע כבר בראשיתה של הכרעה זו כמצוות סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, כי החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו.

2. העבירה בה מואשם הנאשם

המאשימה הגישה כנגד הנאשם כתב אישום וטען כי הנאשם, יהודי, סחר בחנותו ביום המנוחה השבועי בניגוד להוראות סעיפים 9(א) ו-26(ג) לחוק **שעות עבודה ומנוחה התשי"א-1951**.

3. להלן עובדות המקרה כפי שעולה מהראיות והעובדות שהוצגו בפני:

(כל ההפניות הן לפרוטוקול הדיון מיום 12.09.13 אלא אם נאמר אחרת)

א. הנאשם, יהודי, היה במועדים הרלוונטיים בעלים של קיוסק בשם "קאסה קיוסק" ברחוב אושישקין 40 ברמת השרון. (להלן: "הקיוסק" או "בית העסק")

ב. בערב יום שישי ה- 22.01.2010 נערכה ביקורת בקיוסק על ידי שני הפקחים מר אבו גוש חוסיין ומר סאהר מצרי (להלן בהתאמה: "מר אבו גוש" "מר מצרי" וביחד "הפקחים").

ג. הפקחים ישבו במכוניתם וצפו בקיוסק מספר דקות בטרם נכנסו לתוכו. (עמ' 12 ש' 26-27)

ד. הנאשם שהה בקיוסק בזמן שנערכה הביקורת.

עמוד 1

- ה. על פי הדוח שנכתב על ידי מר מצרי הפקחים נכנסו אל בית העסק בשעה 18:25.
- ו. בדוח החקירה לא נכתבה שעת כניסת השבת (עמ' 8 ש' 19-16).
- ז. בשעה 18:31 הודפסה על ידי הנאשם קבלה על סך 58 ₪ ונמסרה לפקחים (להלן: "**הקבלה הראשונה**").
- ח. הנאשם נחקר על ידי מר אבו גוש אשר מילא דוח פעולה (דוח ביקור פיקוח) **מא/2**.
- ט. מר מצרי רכש מצת מאת הנאשם ושילם תמורתו 7 ₪ ב- 18:54 הונפקה קבלה בעקבות רכישת מצת על ידי המפקח מר מצרי (להלן: "**הקבלה השנייה**").
- י. הנאשם לא חתם על דוח ביקור פיקוח (להלן גם "**דוח פעולה**") **מא/2** וגם לא על גיליון חקירת חשוד **מא/3**.
- יא. לאחר כ-4 חודשים ב 11.05.10 נגבתה מן הנאשם עדות במשרדי התמ"ת (כיום הכלכלה) על ידי מר מצרי **מא/5** (ועותק נוסף מא/7) גם על פרוטוקול זה לא חתם הנאשם בשל כך שלא קיבל לידי העתק (עמ' 12 ש' 4-3).
4. בתיק זה התקיים דיון הוכחות אחד, העידו בפני הפקחים מר אבו גוש ומר מצרי והנאשם בעצמו. בדיון נוסף נערכו סיכומים בעל פה.

5. במהלך העדויות הוגשו הראיות הבאות:

- מא/1** - העתקים של שתי קבלות האחת הודפסה בשעה 18:31 על סך 58 ₪ ששולמו במזומן, השנייה הודפסה בשעה 18:54 על סך 7 ₪ ששולמו במזומן.
- מא/2** - דוח ביקור פיקוח (שנכתב על ידי הפקח אבו גוש במועד הביקורת)
- מא/3** - גיליון חקירת חשוד (חקירה שנערכה במקום העסק בזמן הביקורת)
- מא/4** - תמצית רישום ממרשם האוכלוסין.
- מא/5** - גיליון חקירת חשוד החקירה (שנערכה ב 11.05.2010 כארבעה חודשים לאחר שנערכה הביקורת בקיוסק) במשרד התמ"ת ברח' סאלמה בתל אביב.
- מא/6** - דוח ביקורת פיקוח מיום 22.01.2010 שעה 18:25 אליו צורף צילום חשבונית ע"ס 7 ₪ שהודפסה בשעה 18:54 שמלא הפקח מר מצרי.
- מא/7** - גיליון חקירת חשוד (זהה למא/5) - המסמך הוגש פעמיים ככל הנראה.

6.

האם הוכחו יסודות העבירה?

במשפט הפלילי נטל השכנוע מוטל על כתפי המאשימה והיא הנושאת בעול הוכחת האשמה ואין היא יוצאת ידי חובתה זו אלא אם כן יש בכל חומר הראיות, זה מטעמה וזה מטעם הנאשם, כדי להוכיח את כל יסודות העבירה נושא האישום במידה של למעלה מספק סביר. די בכך שהנאשם יעורר ספק סביר בגרסת המאשימה על מנת שיזוכה מכל אשמה.

לפיכך עלי לקבוע אם בעניננו הוכיחה המאשימה את אשמתו של הנאשם.

7.

עדותו של המפקח מר אבו גוש

המפקח אבו גוש העיד כי המפקחים תצפתו על העסק מספר דקות לפני שנכנסו לתוכו בשעה 18:25. (בדוח ביקור פיקוח מא/2 נכתב 19:25 אך ככל הנראה מדובר בטעות סופר) במהלך התצפית העיד המפקח כי ראה פעילות עסקית - אנשים ניגשים לקופה ומשלמים כסף.

ש: ישבתם בתצפית על העסק לפני שנכנסתם?

ת: עשינו תצפית בין חמש לעשר דקות, כך אנחנו עושים.

ש: זה אתה אומר מתוך זיכרון של האירוע או כך הנוהל?

ת: אני זוכר את האירוע וכך גם הנוהל.

ש:מי נהג ברכב?

ת: לא זוכר

ש: איפה עמדתם כשתצפתם על העסק?

ת: לא זוכר. בצד של הקיוסק ממש קרוב.

....

ש: כמה אנשים נכנסו?

ת: לא זוכר כמה, הייתה פעילות.

...

...

ש: האם אתה יודע בוודאות וזוכר שתצפתת ראית אדם שנכנס ומשלם כסף?

ת: זיהיתי מכירה במקום. לא ראיתי מה קנו. לא זוכר מה קנו. (עמ' 9 ש' 1-25)

ההדגשות הוספו.

לאחר התצפית נכנסו הפקחים אל בית העסק בשעה 18:25

ש: באיזו שעה הגעתם?

ת: כשיצאתי מהעסק עשיתי את הדוח וזו השעה המופיעה על הדוח.

ש: אם אני אציג לך את הדוח של חברך, הוא כותב שעה 18:25 זו השעה

שהגעתם?

ת: זו השעה שהגענו כנראה. (ע' 8 ש' 29-32)

עמוד 3

ב"כ הנאשם הפנה את תשומת ליבו של מר אבו גוש לקבלה על סך 58 ₪ שהודפסה בשעה 18:31 זה האחרון לא ידע להסביר כיצד זו בוצעה לכאורה מכירה בזמן שהיו בתוך הקיוסק וקיומה לא תועד בדוח:

ת: ביקשתי מהמעסיק (הנאשם א.א) העתק קבלה של מכירה שהוא עשה והוא מסר לי העתק קבלה.

ש: אתה נכנסת לתוך העסק אחרי כמה דקות שראית פעילות עסקית . הדבר הכי נכון זה לבדוק את הסליל, בדקת?

ת: ביקשתי מהמעסיק העתק קבלה על מכירה שהוא עשה והוא מסר לי העתק קבלה.

ש: אצל השופטת הגשת קבלה, השעה שרשומה היא 18:31, אתה ב-18:25 נכנסת כבר לעסק, ז"א שהיית צריך להיות בתוך העסק כשהעסקה הזו נעשתה. מה אתה אומר?

ת: אז העסקה בוצעה כשהיינו בעסק.

ש: ז"א שעכשיו אתה מעיד דבר חדש. שבעצם אתה וחברך אחרי שעשיתם את התצפית, כשנכנסתם לתוך הקיוסק, בוצעה עסקה של 58 בשעה 18:31 ואתה לא ציינת בדוח על מה שראית במו עינייך?

ת: אחת המכירות שבוצעו בעסק זה המצית שקנה המפקח השני .

ש: למה לא ציינתם את המכירה שנעשתה לנגד עיניכם בדוח הפעולה?

ת: כי אנחנו רושמים את המכירות שאנחנו רואים, לא כולם, חלק מהן. אולי יש יותר ולא אחת

ש: אני אומר לך שאתה ממציא לצערי פעילות עסקית של מכירות בתצפית והקבלה הזו שהיא לכאורה מלמדת שהייתה מכירה בנוכחותכם בשעה 18:31 לא הייתה בכלל ולכן ביצעתם אתם קניה אחרי 25 דקות של המצת כדי להוכיח שיש מכירה. (ע' 9 ש' 27 עד עמ' 10 ש' 10)

8. עדויות של המפקח מר מצרי

מר מצרי העיד כי לאחר כניסתם לקיוסק ביקשו הפקחים מן הנאשם להזדהות וכן העתק קבלה על מנת לזהות את העסק

"הגעתי למקום ביחד עם המפקח הראשון חוסיין אבו גוש, עשינו תצפית על המקום, זיהינו תנועה מסחרית במקום, נכנסנו הזדהנו בפני העובד שהיה במקום שהוא הנאשם, ברגע זה חוסיין הזדהה ספניו וביקש ממנו את הפרטים שלו ושל העסק וגם העתק קבלה של הפעולה שעשינו כדי שנקבל את פרטי העסק" (עמ' 12 ש' 16-19)

ובהמשך

ש: העסקה הזו שאתה מדבר עליה של שעה 18:31 זו עסקה שאתה ראית
במו עיניים מתבצעת כשאתה בתוך הקיוסק?
ת: נכון
ש: לא רשמת על העסקה הזו בדו"ח (מא/2 א.א.)?
ת: העתק הקבלה של העסקה מצוי בדו"ח.
ש: האם זה נכון שלא רשמת שום דוח פעולה?
ת: חוסיין רשם את דוח הפעולה.
...
ש: אז אני אומר לך שגם 18:31 לא היתה בנוכחותך? מי קנה ב 18:31 ב-
58 ₪, גבר או אישה?
ת: לא זוכר
...
ש: למה קנית את המצית ב 18:54?
ת: משתי סיבות. כי רציתי מצית וגם כי רציתי להראות שהוא מכר.
ש: אבל היתה לך ב- 18:31 כבר מכירה שתפסתם, אבל בשביל מה עוד
פעם לקנות מצית?
ת: לא זוכר. (ע' 13 ש' 9-33)
ש: כי לא היתה שום קניה ב 18:31 ואתה שידלת אותו והכרכת אותו
שימכור לך, הוא אמר לך מה אתה עושה צחוק ואתה משדל אותי?
ת: זה לא היה ככה.
ש: אתה באת כאיש חוק?
ת: כן
ש: והוא יודע שאתה איש חוק?
ת: הזדהנו בפניו.
ש: כשאתה מבקש ממנו במעמד הזה אתה מדיח
אותו לעבירה?
ת: לא עשיתי את זה במטרה הזו. ע' 14 ש' 2-10)

10. עדותו של הנאשם

חקירתו הראשית של הנאשם נסובה סביב מהלך ביקורת הפיקוח והחקירה

ש: שמעת את שני המפקחים שסיפרו לגבי אותה קניה ב - 18:31.
מה יש לך להגיד על זה?
ת: הם משקרים לא היתה שום מכירה ולא היו חוץ מהם אף אחד.
ש: מה זו הקבלה הזו?
ת: הוא ביקש ממני מספר עוסק מורשה שאוציא לו מהקופה. זה היה
בתחילת החקירה מספר דקות אחרי שהם הזדהו והוצאתי לו כבקשתו

ש: אז מה זה 18:31?
ת: יכול להיות שזו העסקה האחרונה שהייתה אבל הוצאתי לו את זה כהעתק ב-18:31.

ש: ספר את כל הסיפור עם המצית.
ת: הסיפור מאוד פשוט. הוא ביקש מצית אחרי חצי שעה שהם היו שם. אמרתי לו שאסור לי למכור לך ואתה עדיין מבקש? ואני לא רוצה למכור. הוא אמר לי שזה בסדר. (ע' 15 ש' 9-19)

בחקירתו הנגדית נשאל שאלות כלליות על ניהול העסק והעסקת עובדים על ידו, לאור קביעותי שיפורטו בהמשך אין צורך לצטט אותן כאן.

11. דין והכרעה

לאור כל העדויות שנשמעו והמסמכים שהוגשו אני קובעת שהמאשימה לא הרימה את הנטל שהוטל על כתפיה להוכיח את יסודות העבירה.

12. עדויותיהם של הפקחים

עדות הפקחים איננה אמינה, זו בלשון המעטה. עדותו של מר אבו גוש מלאת סתירות פנימיות וסותרת גם את עדותו של מר מצרי. כך לדוגמה לאחר שהצהיר מר אבו גוש כי הוא זוכר את האירוע ענה ב"לא זוכר" לארבע השאלות העוקבות (עמ' 9 ש' 1-25) ולא ידע למסור פרטים על הביקורת שבוצעה על ידו.

הפקח אבו גוש העיד שבזמן שהותם בקיוסק התבצעו עסקאות (עמ' 11 ש' 4-12) הרי שמר מצרי העיד כי בזמן ששהו בקיוסק 40-50 דקות לא נערכו עסקאות (עמ' 12 ש' 22-25).

הפקח מר אבו גוש העיד שראה עסקאות מתבצעות בזמן שהיה בתצפית אך לא ידע לתאר מה קנו או מי היו הקונים. הסבריהם של הפקחים שאין להם סמכות לשאול "אדם רגיל פשוט שאין לי חשדות נגדו שהוא מקיים עבירה" (עדות מק אבו גוש ע' 9 ש' 26, עדות מר מצרי ע' 13 ש' 6-7) אינם מקובלים עלי. גם אם אין לפקחים סמכות לכפות על הקונים להשיב לשאלותיהם ו/או למסור להם פרטים, הרי שיש להם האפשרות לפנות לקונים ולבקש מהם לשתף פעולה. ייתכן שיקבלו תשובה שלילית אך סביר שיקבלו תשובה חיובית בהיותם נציגי חוק אולם הם כלל לא ניסו לפנות לאנשים שנחזו להיות קונים.

גם בעדותו של הפקח מר מצרי התגלו סתירות כך לדוגמה מר מצרי טען כי בוצעה רכישה בשעה 18:31 על ידי קונה שלא זכור לו אם הוא איש או אישה (אותה קניה שלא תועדה בזמן אמת, אך תועדה בחקירה שנערכה ארבעה חודשים מאוחר יותר). אלא שמר מצרי הסביר שרכש את המצת בשעה 18:54 משום ש"רציתי להראות

שהוא מוכר" (עמ' 13 ש' 32). שאלתו הבאה של ב"כ הנאשם היא שאלה במקומה: " **אבל היתה לך ב 18:31 כבר מכירה שתפסתם, אבל בשביל מה עוד פעם לקנות מצית?"** (ע' 13 ש' 33) שאלה זו נותרה ללא מענה.

13. החשבונית שהונפקה בשעה 18:31

השתכנעתי כי מדובר בהעתק חשבונית שהודפסה בשעה 18:31 לבקשת הפקחים ולשם זיהוי של בית העסק ואין מדובר בחשבונית המעידה על ביצוע מכירה בשעה שהודפסה.

- א. בזמן אמת לא תועדה מכירה בשעה זו בדוחות החקירה מא/3 ו-מא/6 ולא בדוח הפעולה מא/2.
- ב. הפקחים שניהם לא ידעו לומר הקונה היה אישה או גבר למרות שטענו בעדותם כי הקניה התרחשה לאחר שכבר נכנסו אל בית העסק בשעה 18:25 והזדהו בפני הנאשם.
- ג. העתק החשבונית לא צורפה לדוח ביקור פיקוח מא/6 שמילא הפקח מר מצרי ואילו החשבונית השנייה צורפה.
- ד. אם אכן התבצעה מכירה בשעה זו לא היו נדרשים הפקחים לקנות המצת בשעה 18:54 כדי להוכיח מכירה כפי שהעיד הפקח מצרי. (עמ' 13 ש' 31 עד עמ' 14 ש' 3) תיאור מהלך העניינים על ידי מר מצרי (עמ' 12 ש' 19-16) מלמד כי החשבונית שימשה לזיהוי העסק וכך גם עדותו של הנאשם (ע' 15 ש' 15-11).

לאור כל האמור אני קובעת כי הקבלה הראשונה שהודפסה בשעה 18:31 הודפסה לבקשת הפקחים על מנת לזהות את בית העסק ולא בשל ביצוע מכירה בשעה זו. הדבר תואם את תיאורו של מר מצרי את מהלך העניינים בכניסתם לחנות (עמ' 12 ש' 19-16). לא סביר שהפקחים נכחו בבית העסק בזמן ביצוע מכירה ולא תעדו אותה בדוחות מא/2 מא/3 ו-מא/6 שנכתבו בזמן אמת, הפקחים לא זכרו האם הקונה בעסקה שלטענתם נערכה בנוכחותם בשעה 18:31 ולא תועדה בדוח החקירה הוא איש או אישה, לא תעדו את הרכישה, לא ביקשו את פרטי הקונה העלום, ומשום מה הרגישו צורך לבצע רכישה בעצמם כדי "להראות שהוא מוכר".

14. אין בנמצא ראיות תומכות נוספות

המאשימה לא הציגה ראיות תומכות מלבד עדויותיהם של הפקחים שכבר התייחסתי להעדר אמינותם לעיל. הקבלות מא/1 אינן מבססות את האישום שכן הקבלה הראשונה כפי שקבעתי לעיל אינה מעידה שבוצעה מכירה אחרי כניסת השבת. הקבלה השנייה נוגעת למכירה שאין מחלוקת שבוצעה היינו מכירת המצת לפקח מר מצרי.

רכישת המצת על ידי מר מצרי בנסיבות בהן נרכש, כמוה כהדחת הנאשם לביצוע העבירה. זוהי שיטת פעולה פסולה המתאימה למשטרים אחרים ולזמנים אחרים ומקומה לא יכירנה במדינת חוק. הנאשם - בעל עסק נמצא בסיטואציה מערערת, פקחים נמצאים בבית העסק שלו ואחד מהם שהזדהה כבר כפקח מבקש ממנו למכור לו מצת ומתעקש שיעשה כן למרות הסתייגות בעל העסק. עמ' 14 ש' 8-2, עמ' 15 ש' 22-17) בסיטואציה שכזו סביר שבעל העסק יבצע את מה שמורה לו בעל הסמכות גם אם בזמן שגרה אין הוא מוכר בשבת. ודוק' מכירה זו היא היחידה שהוכח שבוצעה, אולם זו היא תוצאה של הכשלת הנאשם על ידי הפקח ואינה יכולה לשמש ראיה להפרת החוק על ידו.

שתי החשבוניות הנ"ל הן הראיות היחידות שהציגה המאשימה, הפקחים לא ביקשו פרטיהם של עדים - קונים שלטענתם קנו בקיוסק בזמן שצפו בו ו/או בשמן שהיו בתוכו וחקרו את הנאשם. והסבריהם הקלושים בדבר העדר סמכות לחקור עדים אינם משכנעים.

הפקחים לא ביקשו העתק סליל הקופה - שהיה יכול לבסס האישום שבוצעו מספר פעולות מכירה אחרי כניסת השבת כפי שעולה מעדות מר מצרי. (ע' 14 ש' 12-11).

הנאשם אף העיד והפקחים אישרו זאת כי תריס העסק הורד באופן חלקי והוא היה בשלבי סגירת העסק. גרסה זו לא נסתרה כלל על ידי המפקחים אשר לא זכרו את הליך הביקורת למעט התיעוד בו נפלו טעויות רישום ואי דיוקים.

טענות המאשימה בסיכומים שהנאשם צריך היה להציג בפני בית הדין את ה"סליפ" מהקופה ו/או את צילומי מצלמות המעקב מהקיוסק הן טענות תמוהות לכל הפחות. נראה כי המאשימה מבקשת להפוך את היוצרות במקום שהמאשימה תוכיח אשמה כנדרש ממנה מבקשת היא שהנאשם יוכיח העדר אשמה.

לאור קביעתי דלעיל לא היה כל מקום להעביר את נטל השכנוע אל הנאשם ועל כן לא אעמיק לבחון את טענתו בנוגע לאכיפה ברחובות אך אין בכך לקבוע שטענתו הייתה נדחית לו נבחנה לגופה.

15. סיכום של דבר - המאשימה לא עמדה בנטל להוכיח כי הנאשם ביצע מכירות לאחר כניסת השבת. עדויותיהם של הפקחים מנוקבות ככברה, אין כל ראיות תומכות באישום ומוטב היה לו לא הוגש כלל.

בטרם סיום אציין עוד מספר הערות, בדוח ביקור פיקוח מא/2 צוינה שעת החקירה 19:25 ולא 18:25, דו"ח החקירה מיום 11.05.10 הוגש פעמיים הן כמא' 5 והם כ-מא/7, לנאשם לא נמסרו עותקי החקירה (ולכן סירב לחתום על הפרוטוקולים) יחד עם האופן בו נוהלו הביקורת (פיקוח) והתיק כולו מעידות על זלזול של המאשימה בנאשם, בהליך הפלילי ובתוצאות הליך פלילי עבור האזרח באופן שאין לי אלא לבקר בחומרה.

סוף דבר

הנני מזכה את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"א סיוון תשע"ד, 09 יוני 2014, בהעדר הצדדים ותישלח אליהם בדואר.